

„За тоя листъ нѣмамъ да съставямъ программа. Мысльтъ ми е да избирамъ най добритѣ Романи и любопытни работи за да можъ сѣкога да задоволя читателитѣ.

„За да приемжтъ това задоволствіе, имамъ намѣреніе щомъ като числото на спомоществованіята стане доволно за да посрѣща разноскитѣ на издаваніето — да издавамъ *Зорницатъ* не единъ пѣтъ въ седмицатъ, нѣ повече пѣти“ (гледай брой 1).

1865 година.

23. Българска Старина, поврѣменно списание, издаваемо въ неопредѣлно врѣмя. — Починало е да излиза прѣзъ мѣсець Юлій въ Букурещъ, изтѣзла е само една книга, подъ редакцията на *С. Раковски*.

Биографическитѣ бѣлѣжки за *Раковски* се намиратъ при „*Дунавскій Лебедъ*“ (гледай 1860 година).

Ето какъ редактора на „*Българска Старина*“ опрѣдѣлява „прѣдметътъ и съдържанието“ на своето списание:

„Българска-та Старина ште се издава въ неупрѣдѣлено врѣмя и въ неопредѣлнъ величина, а прѣдмѣтъ и съдържание того списания ште бѣдѣтъ слѣдныя:

„1. Отломки отъ открытыя до сега българскы древности и старины съ любословны изслѣдванія.

„2. Любословны изискванія о древности Българскаго языка.

„3. Изслѣдование Българскаго Баснословня или старого имъ вѣроисповѣданія, съхранены въ народны тѣ обычаи и обряды, празници, приказки, баяны, очиптены съ воды и проч. и проч.

„4. Основны начала за Българскъ тѣ най-стара повѣстность.

„5. Чърковна та Българска повѣстность.

„Това поврѣменно списание „*Българска Старина*“ ништо политическо нѣште съдържава, нити кому-си ште бѣде противно. То ште има свободенъ пѣтъ на всѣкадѣ, и всѣкъ, кой желай, можи го добы дѣ то покажи да му ся испроводи отъ назначены-тѣ на края надстоіатели.

„Колко-то же за първобытность тѣ и важность тѣ на прѣдмѣты тѣ, кой-то обнародува „*Българска та старина*“, остава